

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 7Csp/61/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618202602
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Anna Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2022:1618202602.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou Ing. Mgr. Annou Prikrylovou, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, proti žalovanému: K. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/X, XXX XX U. C., o zaplatenie sumy 190,18 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 14.09.2018 domáhal zaplatenia sumy 190,18 Eur spolu s úrokom vo výške 28% ročne zo sumy 190,18 Eur od 13.07.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania voči žalovanému. Žalobcu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu (Sberbank Slovensko, a.s.) a žalovaný uzatvorili dňa 08.11.2013 Rámcovú zmluvu o bežnom účte. Na základe zmluvy viedol žalobca pre žalovaného - majiteľa účtu účet IBAN č. I a poskytoval mu služby súvisiace s vedením účtu. Žalovaný v zmysle VOP bol povinný udržiavať na svojom účte dostatok finančných prostriedkov na zúčtovanie platobných príkazov, inkás, poplatkov a pod.. Vzhľadom na porušenie uvedenej zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného, tým, že sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a dlh nevyrovnal, žalobca zatvoril účet žalovaného o čom ho informoval posledným výpisom z účtu. Žalobca pred zatvorením účtu dňa 12.07.2018 vykonal internú účtovnú transakciu, kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet. Žalovaná suma 190,18 Eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného. V žalobe zároveň uviedol prehľadný zoznam transakcií žalovaného na bežnom v účte v členení na kreditné a debetné operácie. V súvislosti s úročením debetného zostatku na účte poukázal žalobca na ust. § 18 ods. 1 zákona čl. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch. Zároveň uviedol, že informáciu o výške úrokovej sadzby mal žalovaný na webovej stránke banky, na každej pobočke banky ako aj prostredníctvom výpisov z účtu. V súlade s uvedeným znením VOP v spojení s výveskou úrokových sadzieb je preto istina úročená úrokom vo výške 28 % ročne až do vyplatenia celej pohľadávky.

2. Žalovaný sa k žalobe žalobcu napriek výzve nevyjadril.

3. Vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 7Csp/61/2018-80 zo dňa 28.11.2019 tak, že žalovanému súd uložil povinnosť zaplatiť sumu 190,18 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd mal preukázané, že žalovaný a právny predchodca žalobcu uzatvorili Rámcovú zmluvu o bežnom účte, na základe ktorej bol žalovanému otvorený a vedený bežný účet a k tomuto účtu boli poskytované platobné a bankové

služby v dohodnutom rozsahu. Konštatoval že, hoci zmluva bola uzavretá podľa ust. Obchodného zákonníka, je potrebné ju považovať aj za spotrebiteľskú zmluvu. V mesiaci jún 2018 banka zatvorila účet s debetným zostatkom vo výške 190,18 Eur z dôvodu porušenia povinnosti dodržiavať stanovenú výšku minimálneho kreditného zostatku na bežnom účte počas celej doby trvania zmluvného vzťahu (bod 3.1 psím. e) VOP). Žalovaný sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania a tento dlh nevyrovnal. O tejto skutočnosti bol informovaný posledným výpisom z účtu. Súd teda zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 190,18 Eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného. V prípade úroku uplatneného za nepovolené prečerpanie vo výške 28% ročne zo sumy 190,18 Eur od 13.7.2018 do zaplatenia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca svoj nárok odvodzoval od všeobecných obchodných podmienok, ako aj od výšky úrokových sadzieb zverejnených na web stránke. Zo žaloby vyplynulo, že žalobca účet žalovaného uzatvorila ku dňu 12.7.2018, čím určila splatnosť dlhu - nepovoleného prečerpania. Ak teda žalobca požaduje od žalovaného úroky z úveru od 13.7.2018 je zrejmé, že ide o úroky po splatnosti úveru. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že takto určený úrok žalobcovi nepatrí, vychádzajúc pritom z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012 zo dňa 18.09.2012, ktorým odobril právny názor odvolacieho a prvoinštančného súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na to, že keďže jednorazovým zosplatením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením úveru, tak s týmto stavom sa spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením dlžnej sumy. Žalobca si v spore neuplatnil úroky z omeškania po zosplatení pohľadávky voči žalovanému. Súd prvej inštancie mal ďalej za to, že žalobca nepreukázal ani platné individuálne dojednanie úroku za nepovolené prečerpanie vo výške 28%, nakoľko nebolo obsiahnuté priamo v spotrebiteľskej zmluve. V odôvodnení uviedol, že v konaní len predložil úrokové sadzby produktov, z ktorých vyplýva, že sadzba úroku pri nepovolenom prečerpaní účtu predstavuje 28%. Listina nazvaná úrokové sadzby produktov nie je podpísaná obidvoma zmluvnými stranami a je nepochybné, že nebola so žalovaným ako spotrebiteľom individuálne dojednaná. Bol toho názoru, že tak dôležitý údaj, akým je úroková sadzba pri nepovolenom prečerpaní nemôže byť považovaný za náležité, platne dojednaný za stavu, kedy nie je uvedený priamo v zmluve, ale len v Sadzobníku poplatkov, resp. v listine nazvanej úrokové sadzby produktov. Nemožno mať pochybnosti o tom, že listinu úrokové sadzby produktov koncipoval žalobca a spotrebiteľ - žalovaný nemohol jeho obsah ovplyvniť. Uviedol, že žalobcom požadovaný sankčný úrok zo sumy nepovoleného prečerpania vo výške 28% ročne, predstavuje neprípustné obchádzanie kogentného ust. § 517 ods. 2 Obč. Zák., ktoré ustanovuje právo veriteľa požadovať pri omeškaní s plnením peňažného dlhu popri plnení i úroky z omeškania. Výška úrokov z omeškania je upravená § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a je vzhľadom na jej naviazanie na základnú úrokovú sadzbu ECB variabilná, v každom období je však rádovo nižšia ako žalobcom požadovaný sankčný úrok vo výške 28% ročne. Napokon mal za to, že sankčný úrok vo výške 28% ročne je vo výške zjavne neprimeranej zabezpečenému záväzku a zásadne znevýhodňuje spotrebiteľa. Peňažné prostriedky klienta na jeho bežnom účte sú bankou úročené len minimálne prípadne vôbec, avšak od klienta banka požaduje v prípade prečerpania úrok vo výške blížiacej sa jednej tretine dlžnej sumy ročne. Uzavrel, že žalobca tým zneužíva nepriaznivú finančnú situáciu klienta, jeho ľahkomyselnosť a neskúsenosť. Vzhľadom na uvedené sankčný úrok za nepovolené prečerpanie vyhodnotil ako stanovený v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 39 Obč. Zák., nakoľko jeho výška podstatne prevyšuje úrokovú mieru v dobe dojednanja obvyklú. Z uvedených dôvodov žalobu v časti uplatneného úroku vo výške 28% ročne zo sumy 190,18 Eur od 13.07.2018 do zaplatenia zamietol.

4. Proti zamietajúcej časti rozsudku podal odvolanie žalobca a žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť a žalobe vyhovieť. Namietal, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval mu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súdu prvej inštancie vytkol, že postupoval v rozpore s ust. § 150 a § 151 C.s.p. Keďže žalovaný sa k žalobe nevyjadril, skutkové tvrdenie uvedené v žalobe mal súd prvej inštancie považovať za nesporné. V prípade ak by súd dospel k záveru, že listiny pripojené k žalobe nepreukazovali jeho tvrdenia v nej uvedené, aj keď sa ukáže, že si strana nespĺnila svoju povinnosť tvrdenia (neuviedla všetky rozhodujúce skutočnosti alebo ich uviedla neúplne) alebo povinnosť dôkaznú (nenavrhol dôkazy potrebné na preukázanie všetkých svojich sporných tvrdení, ktoré sú pre právne

posúdenie veci významné) mal vo veci nariadiť pojednávanie a splniť si obligatórnu povinnosť v zmysle § 181 ods. 2 C.s.p. a informovať strany o rozsahu sporných a nesporných skutočnostiach a o rozsahu dokazovania. Tým, že súd prvej inštancie naznačeným smerom nepostupoval, ale namiesto vykonania dokazovania meritórne rozhodol a nepriznal mu nárok na uplatnený úrok, odňal jej možnosť konať pred súdom a realizovať právo na súdnu ochranu. Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodnutia odvolacích súdov vydané v obdobných veciach (rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/6/2018-96 zo dňa 29.11.2018, sp. zn. 10Co/333/2017 zo dňa 31.1.2019, sp. zn. 10Co/89/2018 zo dňa 30.4.2019). Ohľadom úroku uviedol, že v prejednávanej veci sa nejedná o úrok po zosplatnení. Daný úrok si uplatnil z titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom zákon samotný počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročený. Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať ani údaje uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Naopak podľa § 18 ods. 1 označeného zákona v súvislosti s úročením prekročenia postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca mal preto za to, že zverejnením vývesiek úrokových sadziieb na jeho webovom sídle a v pobočkách je splnená povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Poukázal na to, že s oprávnením banky požadovať úroky za prečerpanie účtu počíta ako Obchodný zákonník, tak aj zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 18 ods. 1. Ozrejmil, že nepovolené prečerpanie je prekročením v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia Všeobecných obchodných podmienok žalobcu iba reflektujú ustanovenia relevantných právnych predpisov upravujúcich vedenie bežného účtu bankou a vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán zo zmluvy o bežnom účte. Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodovaciu činnosť iných všeobecných súdov Slovenskej republiky v obdobných veciach. Záverom zastal názor, že rozhodnutia, na ktoré v napadnutom rozsudku poukázal súd prvej inštancie sa na prejednávajúcu vec nedajú aplikovať.

5. Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 6CoCsp/18/2020-106 zo dňa 22.12.2021 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v zamietajúcej časti a vo výroku o trovách a vec vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd sa stotožnil s odvolacou námietkou žalobcu, že v prejednávanej veci je naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že súd prvej inštancie po doručení žaloby žalovanému oznámil na úradnej tabuli a svojej webovej stránke, že verejne vyhlási napadnutý rozsudok dňa 28.11.2019 (ust. § 297 písm. b) C.s.p.). Zvolením tohto procesného postupu teda usúdil, že v predmetnej veci ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci a skutkové tvrdenia strán nie sú sporné. Hoci z dôvodu procesnej pasivity žalovaného mal súd prvej inštancie žalobcom tvrdený skutkový stav za nesporný, z ktorého dôvodu nepovažoval za potrebné na jeho preukázanie nariadiť pojednávanie, spochybnil dojednanie úroku za nepovolené prečerpanie vo výške 28% p. a. v spotrebiteľskej zmluve a súlad výšky úročenia zosplatnenej istiny vzniknutej z nepovoleného prečerpania na účte s ust. § 53 ods. 2, 3 a 4, § 517 ods. 2, § 39 a § 3 Obč. Zák. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie tak nemal žiadnu možnosť spoznať predbežný právny názor súdu a prípadné jeho pochybnosti ohľadom presvedčivosti žaloby v tejto časti uplatneného nároku, v dôsledku čoho nemohol účinne realizovať procesné práva, ktoré mu podľa zákona prislúchajú, nemal možnosť ani dôvod produkovať ďalšie dôkazy na podporu svojich tvrdení (ktoré nepovažoval za sporné) a na odstránenie pochybností súdu. Pokiaľ súd prvej inštancie považoval za potrebné posudzovať súlad výšky úročenia debetného zostatku na účte (t.j. nepovoleného prečerpania na účte) s príslušnými ustanoveniami Obč. zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch a spochybnil samotný vznik nároku na sankčný úrok, mal žalobcovi vytvoriť primeraný procesný priestor skutkovo a dôkazne reagovať nariadením pojednávania. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil a vec mu v tejto časti vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z pohľadu právneho posúdenia predmetnej veci odvolací súd dodal, že Obchodný zákonník síce upravuje v súvislosti so zmluvou o úvere úroky (ako odplatu za poskytnutie úveru), nerieši však úpravu úrokov za prečerpanie, čo je potrebné vyhodnotiť ako dva samostatné právne inštitúty. Ani tu (rovnako ako pri klasických zmluvných úrokoch z úveru) spotrebiteľ nemôže na základe osobitného právneho predpisu zistiť výšku špecifického úroku za prečerpanie a preto je potrebné túto dohodnúť priamo v zmluve (zohľadniac obsah a charakter rozsiahlych zmluvných dojednaní). Z uvedeného dôvodu je nevyhnutné trvať na tom postupe, aby dohoda o výške úroku za nepovolené prečerpanie (tzv. sankčného úroku) bola obsiahnutá priamo v spotrebiteľskej zmluve (vrátane úpravy podmienok, za ktorých veriteľovi vzniká nárok na sankčné úroky) uzavretej a podpísanej oboma zmluvnými stranami, nakoľko význam tejto informácie nie je možné zľahčovať. Z toho odvolací súd vyvodil záver, že pokiaľ žalobca v ďalšom konaní nebude produkovať také prostriedky procesného útoku, ktorými preukáže platné dojednanie úroku za nepovolené prečerpanie, bude zrejme potrebné skonštatovať, že takýto

úrok nebol medzi zmluvnými stranami dojednaný a keďže tento inštitút nie je upravený ani zákonom, veriteľ (žalobca) ho nebude môcť od dlžníka (žalovaného) s úspechom požadovať (§ 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z.).

6. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčasť ospravedlnil a požiadal o prejednanie a rozhodnutie veci v jeho neprítomnosti. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčasť neospravedlnil, pričom predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené dňa 27.04.2022 podľa § 112 C.s.p. Preto súd podľa § 180 C.s.p. konal v neprítomnosti sporových strán.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s rámcovou zmluvou o osobnom účte zo dňa 08.11.2013, všeobecnými obchodnými podmienkami Sberbank Slovensko, a.s. a žalobcu, sadzobníkom poplatkov Sberbank Slovakia, a.s. a žalobcu, obchodnými podmienkami pre poskytovanie spotrebiteľských úverov formou povoleného prečerpania, výpisom z účtu, sadzobníkom úrokov a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

8. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 08.11.2013 uzavretá Rámcová zmluva o bežnom účte, na základe ktorej zriadil žalobca pre žalovaného - majiteľa účtu a viedol účet IBAN č. I

9. Z výpisu z účtu žalovaného súd zistil, že istina 190,18 Eur ku dňu 06.07.2018 predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného, vyplývajúcimi z platobnej histórie vo forme výpisov z účtu žalovaného. Debetné obraty predstavovali tieto operácie: žalovaného platobné príkazy, poplatky za platbu u obchodníka, výber hotovosti, výbery z ATM a pod., ďalej sú to úroky účtované vždy zo sumy aktuálne v debete za celé obdobie až po jeho vyrovnanie a pripísané vždy mesačne rovnako ako kreditné úroky, na základe aktuálneho sadzobníka zaúčtované poplatky. Zo súdu predložených výpisov vyplýva aj reálne čerpanie prostriedkov žalovaným. Pokiaľ ide o posledný výpis s nulovým zostatkom, súd z tvrdení žalobcu zistil, že účet je možné zatvoriť len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, preto banka pred zatvorením účtu urobí internú transakciu, prevod, kedy debetný zostatok na účte klienta prevedie na vnútorný účet. Ide však o internú transakciu banky a nie o úhradu klienta.

10. Podľa § 708 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

11. Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

12. Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

13. Podľa § 711 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte. Banka opraví bez zbytočného odkladu chybné účtovanie; opravu chybného zúčtovania platieb je banka povinná vykonať v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre prevody peňažných prostriedkov. Nárok na náhradu škody tým nie je dotknutý.

14. Podľa § 712 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka banka je povinná oznámiť majiteľovi účtu údaje o prijatých a vykonaných platbách v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre prevody peňažných prostriedkov. Majiteľ účtu je oprávnený požadovať, aby mu banka preukázala vykonanie platieb.

15. Podľa § 713 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka banka je povinná pripísať v prospech bežného účtu jeho majiteľa peňažné prostriedky ku dňu, kedy banka získala právo s nimi nakladať, a od tohto dňa patria majiteľovi účtu úroky z týchto prostriedkov. Peňažné prostriedky použité majiteľom účtu podľa § 709 účtuje banka na ľarchu účtu dňom, keď tieto peňažné prostriedky vyplatila alebo platby uskutočnila, a za tento deň nepatria majiteľovi účtu úroky z čerpaných peňažných prostriedkov.

16. Podľa § 714 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka zo zostatku účtu platí banka úrok. Úroky sú splatné, ak nie je v zmluve určené niečo iné, koncom každého kalendárneho štvrťroka a pripisujú sa v prospech bežného účtu. Ak nie je výška úroku dojednaná v zmluve, je banka povinná platiť úroky ustanovené zákonom alebo na základe zákona, inak úroky obvyklé pre účty vedené za podobných podmienok.

17. Podľa § 715 ods. 1, 2, 3, 4 Obchodného zákonníka zmluvu môžu majiteľ účtu kedykoľvek s okamžitou účinnosťou písomne vypovedať. Banka môže zmluvu písomne vypovedať s účinnosťou ku koncu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom sa výpoveď doručila majiteľovi účtu. Zostatok bežného účtu banka vyplatí majiteľovi účtu alebo podľa jeho príkazu prevedie na iný účet v banke alebo po odpočítaní nákladov s tým spojených na účet v inej banke. Banka je povinná oznámiť bez zbytočného odkladu majiteľovi účtu výšku zostatku jeho účtu ku koncu kalendárneho roka.

18. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

20. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v spojení s § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

22. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v spojení s § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

24. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

25. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

26. Podľa § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal

možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

27. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (v spojení s § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou, sa nemôžu odchyliť od toho zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

28. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

29. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

30. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

31. Podľa § 1 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 15 ods. 1 a 2, § 18, § 20, § 21 a § 23, 25 až 27.

32. Podľa § 2 písm. e) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

33. Podľa § 5 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1,2,3 ods.1 písm. a)-d), 3 ods. 3, 4 ods. 14, 5-8, 9 ods. 1,4,6-8, 10, 11, 12 ods.2, 15, 17, 20-23,25-27.

34. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

35. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ak ide o prekročenie, ktoré trvá viac ako jeden mesiac, veriteľ bezodkladne informuje spotrebiteľa písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o a) prekročení, b) výške prekročenej čiastky, c) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, d) akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania, e) iných možnostiach riešenia tohto prekročenia vrátane ponuky iných úverových produktov.

36. Po zrušení rozsudku odvolacím súdom zostali predmetom konania úroky vo výške 28% ročne z priznanej sumy 190,18 Eur od 13.07.2018 do zaplataenia. Súd zopakuje svoje konštatovanie z predchádzajúceho rozsudku, že žalobca nepreukázal platné individuálne dojednanie úroku uplatneného za nepovolené prečerpanie vo výške 28%, nakoľko nepreukázal jeho dojednanie priamo

v spotrebiteľskej zmluve, resp. na listine, ktorá je podpísaná oboma zmluvnými stranami. V konaní len predložil úrokové sadzby produktov, z ktorých vyplýva, že sadzba úroku pri nepovolenom prečerpaní účtu predstavuje 28%. Listina nazvaná úrokové sadzby produktov nie je podpísaná obidvoma zmluvnými stranami a je nepochybné, že nebola so žalovaným ako spotrebiteľom individuálne dojednaná. Tak dôležitý údaj, akým je úroková sadzba pri nepovolenom prečerpaní nemôže byť považovaný za náležité, platne dojednaný za stavu, kedy nie je uvedený priamo v zmluve, ale len v Sadzobníku poplatkov, resp. v listine nazvanej úrokové sadzby produktov. V spotrebiteľských právnych vzťahoch sa uplatňuje zásada transparentnosti a poctivosti, ktorá dopadá i na aplikáciu Všeobecných obchodných podmienok, Sadzobníka poplatkov, úrokových sadzieb produktov. I v spotrebiteľských zmluvách je možné Všeobecné obchodné podmienky uplatniť, avšak takáto aplikácia má nielen formálne obmedzenie ale aj obmedzenie obsahové. Sadzobník poplatkov a iné listiny ako už uvádzaný sadzobník úrokov nesmú slúžiť k tomu, aby do nich často v neprehľadnej, malým písmom písanej forme skryl dodávateľ popri iných dojednaniach aj podstatné dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa najskôr uniknú, resp. im nebude venovať náležitú pozornosť. Pokiaľ tak i napriek tomu dodávateľ urobí, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu. Nemožno mať pochybnosti o tom, že listinu úrokové sadzby produktov koncipoval žalobca a spotrebiteľ - žalovaný nemohol jeho obsah ovplyvniť. Na základe vyššie uvedeného súd viazaný ustanovením § 391 ods. 2 C.s.p. žalobu v časti uplatneného úroku vo výške 28 % ročne z priznanej sumy 190,18 Eur od 13.07.2018 do zaplatenia zamietol.

37. Nad rámec uvedeného súd poukazuje na rozsudky Krajského súdu v Bratislave z 25.4.2019 sp. zn. 9Co/149/2018 a z 24.10.2019 sp. zn. 9Co/70/2019 v obdobných veciach žalobcu, v ktorých sa konštatovalo, že zmluvné ustanovenie uvedené vo VOP žalobkyne, podľa ktorého podobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“, je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné, nakoľko ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobkyňou požadovaný úrok zo sumy nepovoleného prečerpania vo výške 28 % ročne, ktorý má povahu sankčného úroku, predstavuje neprípustné obchádzanie ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovuje právo veriteľa požadovať pri omeškaní s plnením peňažného dlhu popri plnení i úroky z omeškania. Výška úrokov z omeškania je upravená § 3 nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. a je vzhľadom na jej naviazanie na základnú úrokovú sadzbu ECB variabilná. V každom období je však rádovo nižšia ako žalobkyňou požadovaný sankčný úrok vo výške 28 % ročne. Krajský súd zotrval na svojom názore, že sankčný úrok 28 % ročne je vo výške zjavne neprimeranej zabezpečenému záväzku a zásadne znevýhodňuje spotrebiteľa. Peňažné prostriedky klienta na jeho bežnom účet sú bankou úročené len minimálne, prípadne vôbec, avšak od klienta banka požaduje v prípade prečerpania úrok vo výške blížiacej sa jednej tretine dlžnej sumy ročne. Žalobkyňa tým zneužíva nepriaznivú finančnú situáciu klienta, jeho ľahkomyselnosť a neskúsenosť. Krajský súd uzavrel, že sankčný úrok za nepovolené prečerpanie bol žalobkyňou stanovený v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko jeho výška podstatne prevyšuje úrokovú mieru v danej dobe obvyklú, pričom je odôvodnené predpokladať, že pokiaľ by žalovaná ako spotrebiteľka nebola v zložitej finančnej situácii, nedostala by sa do nepovoleného prečerpania a nezaviazala by sa tým platiť takto neprimerane vysoký úrok z požičaných peňazí.

38. Podľa § 255 o.ds. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

40. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Pri určovaní pomeru úspechu neúspechu strán v konaní súd vychádzal len z uplatnenej istiny. Táto bola v celom rozsahu žalobcovi priznaná, a tak je možné konštatovať, že mal plný úspech vo veci, preto mu súd priznal náhradu trov vo výške 100%. O výške trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).